

LONDON ORBITAL

Residency bij Worlding, Londen

Sjoerd Westbroek

In de zomer van 2025 was ik een maand artist-in-residence bij kunstinitiatief Worlding in Londen. Worlding wordt geleid door een kunstenaar en kunstcriticus die goed verbonden zijn met de Londense kunstwereld. De werkperiode bood mij de mogelijkheid te experimenteren met voor mij nieuwe manieren van werken, contacten te leggen en me te oriënteren op de lokale kunstwereld, onder andere door tentoonstellingsbezoek. Het ruime atelier van Worlding bood hiervoor een perfecte uitvalsbasis. Dankzij de centrale ligging op de zuidoever van de Theems kon ik veel te voet doen. Ik heb in een korte periode boven verwachting veel werk af kunnen maken, zonder afbreuk te doen aan het experimentele en open karakter van de residency.

1 Tekening op het raam dat zicht biedt op New Kent Road

Ik heb de werkperiode bij thuiskomst de titel *London Orbital* gegeven, ontleend aan de gelijknamige film van Iain Sinclair. Ik heb in Londen veel films over Londen gekeken, in de hoop iets te vatten van de complexiteit van de stad. Mijn proces voelt verwant met het rondcirkelen dat de titel oproept. Sinclairs film verkent de Londense ringweg M25, “een weg van nergens naar nergens.” In Londen zijn centrum en periferie niet goed van elkaar te onderscheiden. Rondcirkelen, dat is wat ik heb gedaan. Elk werk, klein of groot, begon

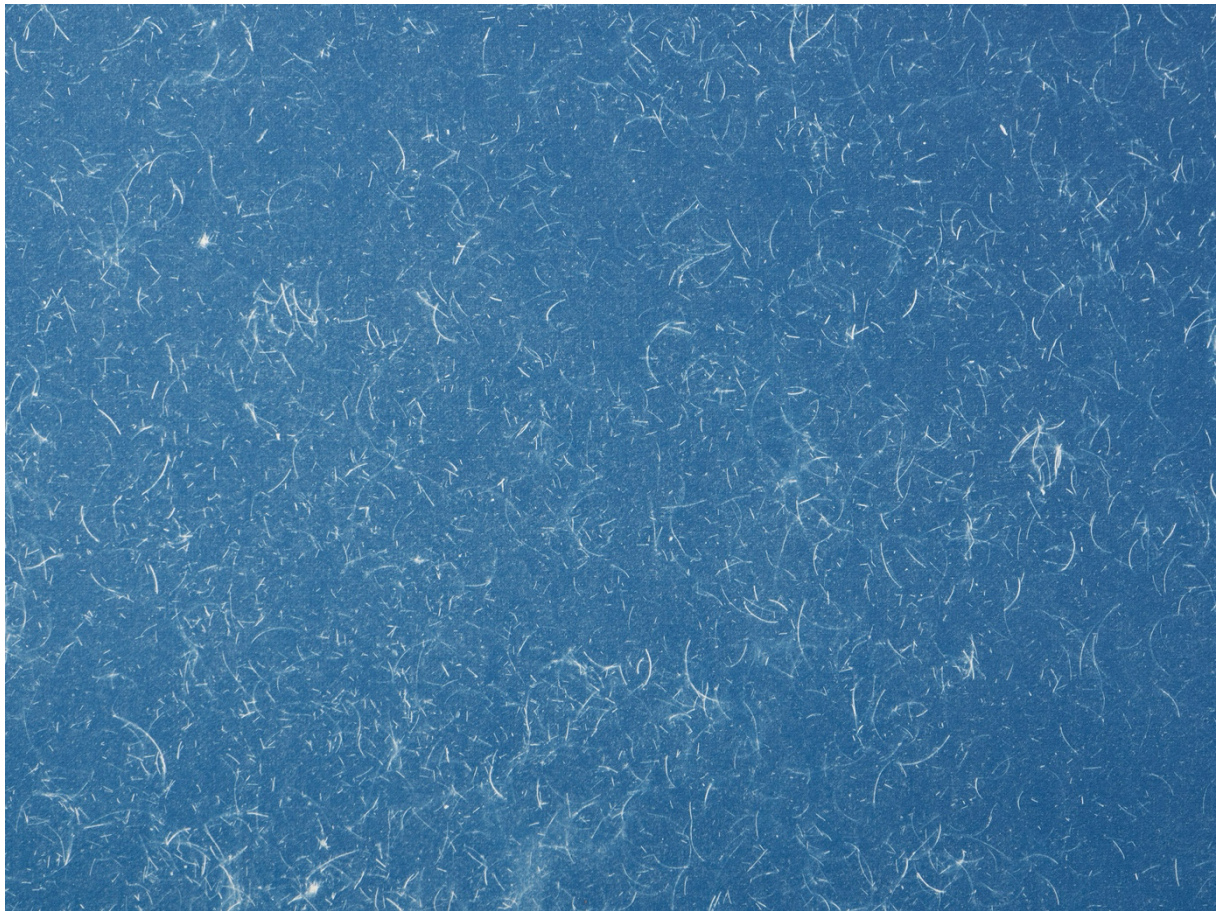
met een intuïtie die ik volgde, iets dat opviel in de omgeving. Ik realiseerde me hierdoor dat een werkproces begint met het vertrouwen dat dat wat aandacht trekt de moeite van het onderzoeken waard is. Dit leidde tot verschillende series werken, evenals enkele op zichzelf staande werken in verschillende technieken, waaronder cyanotypie, tekst en tekeningen met grafiet.

Londen is een intense stad, vol energie om op te surfen. De stad drong zich voortdurend aan me op terwijl ik haar verkende, wat me in het bijzonder ook deed realiseren dat artistiek onderzoek een sterk lichamelijke component heeft. Ik wilde dit in een aantal experimenten een expliciete plek geven. Zo heb ik veel mezelf getekend (zonder spiegel, dus dit was beperkt tot voor mijzelf zichtbare lichaamsdelen). Tegelijk werkte ik met verpakkingsmaterialen van mijn boodschappen die ik onder een dikke laag grafiet bedekte. Dit is het werk *My Life at Sainsbury's* geworden.

2 My Life at Sainsbury's, Grafiet op papier en verpakkingsmaterialen

Daarnaast heb ik cyanotypieën gemaakt met mijn eigen haar. Lichaamshaar is een grens, een bemiddelaar tussen binnen en buiten, tussen privé en publiek. Het ontwikkelen van dit werk stelde me in staat na te denken over het maken van contact met een stad.

3 Detail van cyanotypie van haar

Op een van de eerste dagen van mijn verblijf in Londen liep ik door een onderdoorgang en zag ik dat de muren beschilderd waren met schijnbaar willekeurige vormen in verschillende tinten blauw. Het geheel leek op een onbedoelde muurschildering en ik nam een paar foto's. De dagen erna dacht ik nog vaak terug aan wat ik gezien had en ik vroeg me af waarom het mijn aandacht had getrokken. Het was duidelijk dat de verf was aangebracht om graffiti en tags te bedekken, maar dat verklaarde nog niet waarom ik naar blauwe vormen keek. Tijdens mijn wandeltochten de weken erna zorgde ik er vaak voor dat ik dezelfde route liep, door dezelfde onderdoorgang, en elke keer nam ik foto's met mijn mobiele telefoon.

In de studio begon ik te experimenteren met cyanotypie om de beelden af te drukken. Ik vind het interessant hoe de beelden bijna filmisch worden terwijl ze iets van de oorspronkelijke ervaring overbrengen. Toch heb ik ook het gevoel dat de beelden iets zijn dat er voorheen niet was. Voor mij is de schaal van het werk bijzonder relevant. Ik denk dat de kleine afmetingen van de afzonderlijke foto's van de monumentale schilderachtige gebaren in de openbare ruimte, samengebracht in een raster, het werk laten spreken over zichtbaarheid. Ik moest deze weken veel denken over mijn eigen zichtbaarheid als persoon in het hyperdiverse Londen met haar negen miljoen inwoners.

4 Underpass, serie van 24 cyanotypiën, elk 19 x 28 cm

Ter afsluiting van de residency hebben we een open atelier georganiseerd. Ondanks dat dit midden in de zomervakantie viel waren er voldoende bezoekers om een levendige uitwisseling tot stand te brengen. De intentie van de organisatoren van Worlding is om contact te houden en waar mogelijk te ondersteunen bij het bestendigen van nieuwe contacten.

Ik ben verrijkt teruggekomen in Nederland. Terugkijkend verwonder ik me erover hoeveel ik heb gedaan. Los van alles wat kwam kijken bij het maken van specifieke werken, los van nieuwe thematische invalshoeken, is de opbrengst van de residency dat ik iets geleerd heb over mijn eigen proces, over het vertrouwen van intuïties. Ik schrijf dit in mijn atelier. Kijkend naar werk waar ik mee bezig ben zie ik direct hoe ik deze inzichten kan toepassen. De werkperiode bevestigde voor mij dat ieder artistiek proces in wezen een leerproces is.

5 Onder het plaveisel het water, grafiet op papier, 120 x 150 cm

6 Z.t., risoprint op papier, 40,3 x 28,5 cm